

[Føged.]

og for øvrigt også ved enhver anden offentlig fremtræden at fortælle, at socialdemokratiet vil bringe denne sag til løsning, ganske vist uden oplysning om, hvilke veje man i så fald vil betrede. Det må være regeringens opgave nu at komme med et lovforslag, der kan danne grundlag for en løsning på dette område. Fra venstres side vil vi se velvilligt på problemet og vil medvirke til enhver løsning, der tager et familiepolitisk sigte, og som tager rimeligt hensyn til alle de forskellige grupper; men jeg understreger, at der skal være rimelighed i gruppernes indbyrdes forhold: mellem de udearbejdende gifte kvinder og udearbejdende ugifte kvinder, mellem forsørgere og ikke-forsørgere, ligesom der må tages hensyn til den medhjælpende hustru o. s. v. o. s. v. Jeg ved godt, at problemet ingenlunde er let, men det er regeringens opgave at fremsætte et lovforslag, og vi beder om, at det kommer snarest, bl. a. på baggrund af de mange løfter, som også regeringen er involveret i. Jeg understreger igen, at regeringen sidder med administrationsapparatet og derfor har lettest ved at fremsætte lovforslag. En opposition kan ikke i samme grad disponere over teknisk kyndig bistand og det fornødne materiale til disse ting. Det er regeringens opgave.

Venstre kan tiltræde, at børnetilskuddenes størrelse tages op til senere drøftelse, når stillingen omkring den indirekte beskatning er mere afklaret. Ministerens forslag om at udbetale børnetilskudspengene til moderen er noget, vi kan forhandle om; det er i almindelighed ikke noget større problem; det er da ikke enhver familiefader, der er en dårlig administrator, og ifølge udskrivningslovens § 17, stk. 3, kan det sociale udvalg jo bestemme, at kontante beløb udbetales til moderen; men der kan eventuelt være ting, der bør drøftes på dette område, og det er vi villige til. Børnetilskuddene skulle jo nødigt blive en anstødssten i forholdet mellem ægtefællerne. At udbetale pengene kontant fremfor at fradrage beløbet i skyldig skat burde efter vor mening i tider med fuld beskæftigelse ikke være noget problem. Hvis det i sådanne tider er et problem, finder vi det sådan set betænkeligt at lempe på dette område, men også her vil vi gerne have oplysninger om

skatterestancer og forskellige andre ting, og det beder jeg den højtærede finansminister om at give os i udvalget. Vi kan snakke om tingene, vi ønsker på disse områder den rimeligst mulige løsning, så både borgerne og administrationen kan være tjent med det.

Hvad formueskatten angår, har vi fra venstres side givet udtryk for ønsket om at få den skattefrie grænse, der for tiden ligger på 90.000 kr., hævet, eventuelt op til 200.000 kr. Det føles urimeligt, at indkomstbeskatte det, der tjenes, og derefter formuebeskatte den del af det indtjente, som opspares og ikke forbruges, ikke mindst i en tid, hvor forbruget bedømmes som værende i overkanten af det tilladelige for landets økonomi. Hvis og såfremt en forhøjelse af det skattefrie beløb kunne medvirke til en forøgelse af opsparingen, burde folketinget nøje overveje en sådan handling, og vi mener inden for venstre, at en sådan handling vil kunne fremme den private opsparing.

I relation hertil vil jeg gerne sige, at venstre forventer, at det såkaldte opsparringsudvalg vil kunne forelægge en betænkning i løbet af det nye år, således at udskrivningslov og ligningslov kan koordineres på dette område. Venstre vil finde det ønskeligt, at man snarest muligt kan præstere love om nye opsparringsfremmende foranstaltninger, der kan medvirke til at afbøde den for voldsomme forbrugsforøgelse, og venstre minder i så henseende om vore tidligere fremsatte forslag til beslutning om investeringsfonds for alle uanset erhverv og således, at de opsparede midler får adresse til samfundsøkonomiske formål, f. eks. egen virksomhed, egen bolig, egen lejlighed, uddannelse m. v.

I 1957 fik vi i folketinget gennemført nye afskrivningsregler med deraf følgende gunstige virkninger for investeringer ud over landet, og når jeg minder om det, er det, fordi jeg finder, at der i lighed hermed burde gennemføres opsparringsfremmende foranstaltninger for alle til senere investering, og således at borgerne selv administrerer deres penge frem for, at finansministeren nu sigter efter et kasseoverskud på et milliardbeløb.

Jeg har ikke i det, jeg indtil nu har sagt, omtalt de finanspolitiske forhold, og det er med forsæt. Regeringen burde have foranlediget finansloven behandlet i det høje ting